

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentaria In Regvlas Cancellariæ Apostolicæ: Sive In
Glossemata Alphonsi Sotto, Glossatoris nuncupati**

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

Reg. XXXVI. de Publicandis resignationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62377)

Non est beneficium Commenda) Est tamen velut titulus beneficii, ut dicit decisio Rotæ apud Farinacium *Decis. 141. n. 6. part. 1. in Noris*. Sed hodie difficultas per nostrum propofita, cessat per clausulam Adriani VI. ibi, *ex quovis titulo supra linitis positam*.

*Argumenta in Reg. XXXIV. INNOCENTII VIII.
quæ est XXXVI. Pauli V.*

1. Hæc Regula obviat fraudibus hominum.
2. Fraus sic huic Regulae, quando resignans constituit se possidere nomine resignatarii.
3. Mutata causa possessionis fraus non præsumitur.
4. Veritas prævalet opinioni.
5. Publicatio resignationis qualiter fiat in curia.
6. Possessio ad effectum hujus Reg. peti potest coram Notario & testibus.
7. Interpellatio ubi requiritur, sufficit extrajudicialis.
8. Resignans si moriatur in possessione resignatio nulla est, & beneficium vacat per obitum: & quid si non moriatur, sed vivit post tempus hic statutum?
9. Potentia adverbii quoque.
10. Resignatione facta in partibus beneficii reservati ignorante resignatario, qui tempore lapsa venit ad curiam, an habeat locum terminus hujus Regulae?
11. Terminus statuti nunquam est peremptorius, si probetur impedimentum.
12. Auctarium huic Reg. datum est per Julium III.
13. Hæc Regula, ut & Julii III. & Constitutio Pii V. partim immutata, partim abrogata est per Greg. XIII.
14. Constitutio Gregorii XIII. est hodie in viridi observantia.
15. Quæ sit differentia inter hanc Innocentii regulam, & Pii V. sive Gregorii XIII. constitutionem: cujus requisita, forma & effectus examinatur, & quæ beneficia sub illius dispositione comprehendantur.
16. Duplex causa finalis est hujus Reg.
17. Omnes omnino adstringuntur ad dispositionem hujus Reg. sive Constit. Greg. XIII. quantumque resignantes dignitate fulgeant, etiam Cardinalitia.
18. Commendatarii sub hac Regula comprehenduntur.
19. Renunciationes in favorem non subsistunt coram Ordinariis, ideo purè & simpliciter fieri debent: & hæc simplex renunciatio causas requirit.
20. Resignans constituens se nomine resignatarii possidere an ligetur dispositione hujus Regulae?
21. Facta publicatione resignatarius post adeptam possessionem potest resignanti locare fructus beneficii resignati, qui si moritur in possessione tanquam condutor, beneficium non vacat per obitum.

22. Recipiens beneficium si constituat dimittentem vel ejus parentes ad percipiendum & locandum fructus beneficii resignati, confidentiam committit, limita ut ibi.
23. Gregoriana per equipollens adimplerinequit.
24. Publicatio est quoque necessaria in resignationibus coram Ordinariis & quidem juxta formam Constitut. Gregorianæ: etiam si resign. fiat coram Ordinario, & provilio per Papam.
25. Quo in loco, & quo tempore publicatio fieri debeat.
26. A publicatione & poena Constitut. Gregorianæ qui excusentur.
27. Casus fortuitus, infirmitas, oblivio, paupertas, &c. ignorantia collationis factæ, minor ætas, non excusant à poena Gregor. constitutionis. Et quid si mors Papæ impederit, quod minus litteræ expedirentur?
28. Prorogatio temporis publicationis ob justam causam, vel restitutio obta, Impetranti non prodest, nisi derogatum sit Regulæ XVI. supra.
29. Clausulæ apponi solitæ in restitutione: & intellectus clausulæ dummodo tempore data presentium, &c. Utri incumbat onus probandi non publicationem, an impetranti ob non publicationem, an verò oppo-
nenti?
30. Publicatio præsumitur facta tempore opportuno.
31. Negativa probanda est per eum qui se in ea fundat, sive sit negativa juris, sive facti, sive qualitatis.
32. Triennialis possessor nō tenetur docere de publicatione: limita, ut ibi. Resignatario non publicanti non prodest Regula hæc, nec de Annali.
33. Præsumptio publicationis resultans ex trienniali possessione quando possessorem non juvet.
34. Probatio non publicationis sufficit per conjecturas, & quæ illæ?
35. Non dicitur publicatio nisi fiat coram multitudine, vel quando transit in publicum.
36. Negativa non publicationis probatur ex eo, quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, sine qua possessio adipisci non potest.
37. Resignatarius cessionis juris, an publicare teneatur?
38. Papa an possit derogare, ut quis non teneatur publicare?
39. Possessio quoad effectum hujus Regulæ includit detentationem.
40. Quid si resignans moriatur in possessione, & quid in possessione litigiosa?
41. Fructuum perceptio per resignantem inducit præsumptionem confidentiæ, quæ tamen præsumptio tollitur, cum constet de causa, ex qua percepti fuerunt.
42. An publicandi onere excusetur quis, quando resignatio beneficii facta fuit libere ad manus Papæ.

Regula XXXIV. INNOCENTII VIII.
 quæ est XXXIV. PAULI V.

DE PUBLICANDIS RESIGNATIONIBVS.

Item idem D.N. statuit, & ordinavit, quòd quæcumque ecclesiastica beneficia, siue in Rom. Curia, siue extra eam resignata, nisi de illis factæ resignationes, si in Rom. Curia infra sex menses, * si extra dictam Curiam factæ sint, infra mensem, extunc ubi dicta beneficia consistunt, publicatæ, & possessio illorum ab eis quos id contingit petita fuerit, si resignantes illa postmodum in eorundem resignationum possessione decesserint, non per resignationem, sed per obitum huiusmodi vacare censeantur: collationes quoque * de illis tantquam per resignationem vacantibus factæ, & inde secutæ, nullius sint roboris, vel momenti.

GLOSSEMA ALPHONSI.

- A** Hæc Regula dicit, quòd si beneficia sint resignata siue in curia siue extra eam, & resignatio non fuerit publicata, si ibi facta infra sex menses, & extra curiam si ibi facta sit infra unum mensem, & possessio petita non fuerit ab eo cui facta fuerit collatio, quod si moriatur in possessione illius, ille qui renunciavit, quod censetur vacare per mortem, non per resignationem, & quòd collatio sit facta per resignationem non valet h. d.
- B** Et certe ista regula est maximè aquirata, & est certa; quia obviat hic Papa malitiam & fraudibus Curialium: nam unus poterat resignare beneficium secretè, & postea manere in possessione, & cum impetrabatur per mortem illius, apparebat ille primus qui impetraverat per resignationem, & c. idem Papa providet circa istas fraudes hic, & ad hanc regulam facit l. sicut §. supervacuum ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol.
- C** Contra istam regulam tamen hodie fit fraus, & videt de facto, quòd si unus renunciavit alteri, & sit sibi collatio per Ordinarium, vel per Papam, & tenetur secretè, tunc ille qui renuntiat secretè constituit se possidere nomine alterius, quod potest fieri in beneficiis huiusmodi.
- D** cundem unum intellectum c. cum venissent de rest. spol. & tunc satisfit huius Regula, tamen semper ille possidet: quia tamen mutata est causa possessionis, tunc non praesumitur

fraus per l. i. C. de do. ante nupt. ibi Bal. hoc notat ad limitationem d. §. superva-
curum, & sic fraus que probari non potest, prodest facienti l. si in fraudem, cum gloss.
C. de leg. & Bal. ibi not. ego allego c. requisisti de test. in fin. cum gloss. quod intel-
ligitur iure fori, sed non iure poli, arg. c. erubescant. xxxi i. dist.

Et ista Regula facit contra presumptionem iuris: nam est certum, quod veritas prava-
lere debet opinioni c. veritate cum gloss. & dist. tamen hoc verum, nisi Princeps certus de
veritate mandet preferri opinionem, ut in casu isto: & potest Princeps facere, ut plenè de-
clarat Bar in l. is qui pro empto ff. de utucap. & quia hic dicitur de publicatione, ta-
men quoad istam Regulam satis est quod capiatur pro ostensione, vel notificatione fienda illi
resignanti facit gloss in l. i. C. de petit. bon. sub. lib. x. c. nulli fas xix. dist. Ideo
in Curia si ibi esset renunciatus, satis esset quod sibi notificaretur proviso coram Notario &
collo: sed ex supradictis arbitror sufficere, si fiat in Cancellaria, vel in Camera Apostoli-
ca, facit gloss. in auth. de non eligendo secundo nuben. §. fin in verbo proclama-
ta, & quod ex ea notat Angelus ibi: & idem credo si non sit presens renunciatus in curia,
quod procurator publicus ibi in Cancellaria, quando renuntiat nomine alterius: licet ali-
qui publicent in audientia contradictarum, & sic fit hodie in audientia contradictarum ex
abundanti.

Item in quantum hic dicitur quod possessio petatur, crederem fore satisfactum si co-
ram Notario & testibus petatur, licet non iudicialiter: quia quando fit mentio de inter-
pellatione, sufficit unica extrajudicialis ut est gloss in c. si Episcopus xv i i. dist. & ibi
dicit Domin. facit gloss. & ibi Doct. in cap. cum causa de offic. deleg. & clem.
i. de deci.

Item ponderanda sunt verba hic posita, in quantum ponunt conditionem, scilicet, si re-
signantes in possessione moriantur, &c. & postea dicitur quod collatio ipsorum benefi-
ciarum, tanquam per resignationem vacantium, non valeat, &c. ex quo sequitur, quod
collatur hic illa collatio, vel provisio Pape facta per reservationem, quando resignans mori-
tur in possessione, &c. sed si non moriatur in possessione vel possidet, sed vivit post triennium
ibi statutum, tunc quia illa conditio est resolutoria, & si non existit, sequitur quod dispositio
non habeat locum arg. l. i. ff. de in diem additione l. cedere diem ff. de verb. sign.
& facit quod dicit Old. in cons. cclxxx. in i i. colum. quod incipit, Allegatio-
nes: & sic sequitur quod si unus dedit mandatum de resignando in Curia, & procurator
resignavit, sed non fuit facta diligentia de qua hic, tunc si ille qui dedit mandatum vivit,
quod semper ille cui facta est resignatio, potest expedire bullas, & habere possessionem: &
ista Regula non obstat, immo jurat per predicta: & sic audio sententiarum fuisse in Pala-
tio, & ad hoc fuit etiam adverbium quoque hic positum, quod copulat, & est similitudi-
narum exteriorum ad precedentia: & de eius natura est precedentium omnium & eo-
rum accedentium repetitionem judicare, ut probat Oldi. cons. cxi. quod incipit, qua-
situm est, & alleg l. in repetendis ff. de leg. iii. & de fund. instru. l. Seiæ §. Gaio,
sed sic ponitur hic, ergo, &c.

Omitto ponere hic, si resignatio fuit facta in partibus beneficii reservati: scilicet in illius favorem facta fuit ne scilicet tunc, sed tempore aliquo lapsa ante mensem scilicet, & venit ad Curiam, an habeat locum terminus huius Regule? & circa hoc alia sufficiat pro una doctrina Bald. in c. quoniam de prohib. seu alien. per Lov. qui notat ibi quod terminus iuris, vel status, nunquam est peremptorius, si legitimum probetur impedimentum, & tale est illud, ergo, &c. & allegat ibi multa iura, quae sufficiant ad alios casus.

COMMENTARIA JO. A CHOKIER.

A HÆC Regula) Huic INNOCENTII Regule addidit Julius III. post verba sex menses, sequentia, a die date supplicationis, non a die praestiti consensus computandos: & in fine post verba collationes quoque: addidit, & quævis alia dispositiones. Quorum autem istæ appendiculæ sint huic Regule insertæ, in discussione Regule dicam. Sed advertite primum hanc Regulam eodem collineare, quæ Regula de Infirmis, ne videlicet beneficia fiant hæreditaria, & ne Ordinarius expectantibus illudatur: alia porro causæ finales huius Constitutionis dè hinc infra. Verùm noter Lector, tam hanc INNOCENTII Regulam, quam Iulii, & aliorum exinde Pontificum à temporibus GREGORII XIII. ad atque usque PAULI V. Pontificis Max. feliciter hodie regnantis inclusivè, Regule Cancellariæ non esse insertam, sed omissam, propterea quod multifariam, & postea ostendemus, ea sit immutata vel abrogata per Constitutionem dicti GREGORII XIII. de data 1583. Non Januarii, quæ nunc est in viridi observantia, & derogatoria etiam Constitutionis PII V. eodem tendentis, ut scriptum reliquit Flam. Paris. lib. 11. de resign. benef. in fin. præfationis, & quest. 11. num. 49. et quæ nunc die adeo usu passim recepta, ut non possit allegari eam in partibus non fuisse publicatam, ut idem notat Parisius d. lib. quest. 9. num. 6. licet in Hispania, ut nonnulli volunt, quoad resignationes & permutationes coram Ordinariis factas usum non receptam dicant, ut notat Nicolaus Garcia Tract. de benef. c. 3. §. 4. num. 289 part. 11. In aliis vero provinciis adeo est recepta, ut non servata illius forma, resignationes & permutationes sive coram Papa, sive coram Ordinario factæ, nullius sint roboris, beneficiaque uti reservata possunt à Papa impetrari, Flam. Paris. d. lib. 11. quest. 7. n. 7. & 37.

Hoc autem interest inter hanc INNOCENTII Regulam, & GREGORII, sive etiam PII V. constitutione Primæ, quod illa tria copulativè requirebat ad effectum utingeretur vacare per obitum, videlicet ut non facta sit publicatio, ut capta non sit, vel petita possessio. Item quod resignans in possessione post sex menses decedat, adeo quod quoties non constabat de morte in possessione, non erat locus Regule.

Regula ut notat Gornelius ad hanc Reg. quæst. 15. Cujus tamen opinionem reprobat Auctor Analyt. Comment. ad hanc regulam num. 12. & seqq. adstruens sufficere, si constet resignantem post tempus hic designatum decessisse in possessione; Itæ autem Constitutiones casum obitus in possessione sustulerunt, ut patet per verba dictæ Constitutionis Piana, *etiamsi resignantes vel cedentes extra possessionem eorum beneficiorum civiliter, vel naturaliter decesserint*; Et illa Gregoriana in pr. ibi: & *possessione non habita*: quæ existant apud Flam. Paris. d. lib. 11. in præf.

Secundò hoc interest, quòd in hac Regula detur tempus ad publicandum in Rom. Curia sex mensium; extra verò Curiam, ut putà coram Ordinariis locorum tempus unius mensis, quod & in dicta Piana Constitutione cautum erat: At verò per GREGORII XIII. Constitutionem in Rom. Curia dantur sex; si verò extra novem menses: & infra hæc tempora resignatarius litteras quoque expedire debet, ut latè notat Flam. Paris. de resign. benef. lib. 11. In iis autem renuntiationibus seu simplicibus, seu ex causa permutationis, (nam etiam in his Regula hæc locum habet, ut videre est in Constitut. Gregoriana; atque ita etiam decidit amplissim. Ordo Senatorius Sabaudia Anno 1595. teste Anton. Fabrò lib. 1. de sen. foren. tit. 2. de senit. 79.) quæ fiunt etiam extra Curiam, sed coram Ordinariis locorum, vel Legatis de latere, unius mensis spatium iis præscribitur, ut admittant, rejiciant, aut conferant, & provisus debet publicare intra tres menses: alioquin collatio erit nulla, & beneficium censetur vacare eo ipso in curia duntaxat, possitque à quolibet impetrari, teneturque eo casu impetrans etiam publicare intra tempora præscripta, quòd notandum est, licet de his latè & distinctè constet per dictam GREGORII constitutionem, quæ etiam statuit dictos menses computandos à data provisionis, seu concessionis gratiæ, non etiam à die præstiti consensus, vel datæ supplicationis, ut habet hæc Regula, saltem ut acta est per Julium III. & proinde dictum tempus statim à data provisionis computandum, sive resignatio sit pura, vel conditionalis, sive simplex, sive in favorem, sive causa permutationis, sive aliter, sive etiam resignatio fiat in curia, sive extra eam, sive apud Legatum, vel Ordinarium, cum hac Regula, sive etiam dicta Gregoriana constitutio in rem scripta sit, Zerola in praxi Episcopali in verbo *Resignatio*.

Tertiò, per hanc Regulam beneficium, in cujus possessione moriebatur resignans, vacabat per obitum, ut notat hic noster Auctor, *vers. ex quo sequitur quòd collatur, &c.* Per Constitutiones autem PII V. & GREGORII XIII. non ita: nam quomodi beneficia sunt Papæ reservata, à quo ob non factam publicationem impetrari debent, nec inferior potest se in collatione beneficiorum sic vacantium intromittere, & conferendo nulla est collatio, Rota Decis. 3. num. 1. de off. Legat.

Legat. in no. & decis. 1. de Rer. permut. Flam. Paris. d. lib. 11. quest. 7. num. 34. & seq. hoc sive resignatio fiat in Curia, vel extra eam, ut si ille cui collatum beneficium vacans per renunciacionem simplicem ab Ordinario non publice, collatum sit nulla, & beneficium illud pariter sit reservatum, & de eo non poterit Ordinarius disponere. Flam. d. quest. num. 40.

Quartò, hæc Regula computat tempus sex mensium à die data supplicationis, ut patet: vel, ut aliqui volebant à die præstiti consensus Gomez. *hic quest. 7.* Hæc autem Gregoriana Constitutio à data concessionis gratiæ, ut liquet ex verbis, à data concessionis, non etiam à die præstiti consensus numerandos; Navar. *conf. 36. can. 4. de Simonia.*

Quintò, dicta Gregorii Constitutio comprehendit etiam resignationes et causa permutationis ut diximus. Item Commendarum, & Jurispatronatus, ut notat etiam Illustriss. Card. Seraphinus in *his decis. decis. 1289.* & Cessiones quorumcumque jurium & litis, ac etiam Retrocessiones de quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis. Flam. Paris. d. lib. 11. quest. 5. num. 54. sive beneficium simplex, dummodò non sit rurale, (quo casu Gregoriana statuit, ut in Ecclesia parochiali, intra cujus limites beneficium constitit publicatio fiat) sive cum dignitate, sive non. Flam. Paris. *ad d. lib. quest. 3. per tot.* Insuper comprehenduntur etiam dispositione hujus Constitutionis GREGORII XIII. beneficia Jurispatronatus, ut & beneficia Consistorialia, minora tamen, ut Abbatis, & similia, quæ etiam Consistorialia, solent tamen provideri extra Consistorium; sicut in cessione episcopatus, & Archiepiscopatus, & similibus, quæ per dictam Constitut. Pat. & GREGORII XIII. in Consistorio providentur Paris. d. quest. 3. Item beneficia litigiosa, ut etiam habetur in d. *Constit.* Item hospitalia, tam quæ dantur in titulum, quam quæ in administrationem Paris. d. q. 3. num. 45. Farinacius *dec. 66. in Antiqu.* Item Regularia *idem Paris. num. 86.* & Commendæ *idem d. lib. 11. quest. 5. num. 32.* & beneficia reservata *idem d. quest. 3. num. 4.* ut & ea, quæ jure devoluto conferuntur, quippe beneficia devolvuntur cum omni onere, & qualitate, Seraphinus *dec. 1363. num. 2. & 4. in una Parochial. Mediolan. de anno 1600. Luna 19. May.* Denique beneficia etiam electiva comprehenduntur sub dispositione dictæ Constitutionis cum militer eadem ratio. Flam. Paris. *lib. 11. de resignat. benef. quest. 3. n. 30.* At verò, hæc nostræ Innocentii Regula non usquequaque designabat, quæ beneficia venirent sub illius dispositione, quemadmodum constat ex diversis questionibus, in quibus frustra se fatigavit Dom. Gomezus, neque Autor Analyt. Comment. *ad hanc Reg.* ubi iste à num. 47. usque ad n. ferè 100. non se torquet in questione per eum proposita, an hæc videlicet Regula locum habeat in beneficiis resignatis, ante contractum Matrimonii, vel ingressum resignantis, ut puta si talis resignans possessione post tempus hujus Reg. retineret, & postea tertius beneficium resignatum impetraret: nam tum eo casu tertius non admittitur

PRIVILEGIUM
REGULARIUM
ET
COMMENDARUM
IN REGULA
CANCELLARII
APOSTOLICI
GREGORII XIII.
8

batur per hanc Regulam juxta opinionem Gomezii hic qu. 19. & aliorum: Sed
 jam aliud dicendum est per prædictam Gregorii Constitutionem, quæ tamen
 locum non habet in beneficiis vacantibus per ademptionem aliorum juxta de-
 cretum apponi solitum de dimittendo liberè ad manus Sanctissimi intra
 duos menses, ut fuit resolutum in una Feltrina parochialis 10. Novemb. 1600:
 coram D. Lancellotto. Garcia d. §. 4. nu. 334.

Sextò, tempore hujus Innocentii Regulæ, publicatio fieri poterat in quo-
 niamque loco beneficii resignati, Gomezus hic quæst. 9. vers. Tamen ex quo textus
 Gemina cons. 75. in causa, in fin. At verò, dicta Constitutio mandat fieri pub-
 licationem in Ecclesia beneficii resignati, vel in Cathedrali Ecclesia, vel Me-
 tropolitana vel alia superiori Ecclesia, cui beneficium resignatum vel cessum
 habet, ubi frequens populus ad missarum solemniam convenerit, sive diebus
 festis sive non, exhibitis litteris Apostolicis, vel earum transumpto au-
 thentico, & declaratione qualitatis beneficii, nominisque, & cognominis
 resignantis, ac illius in cuius favorem ejusmodi gratia facta est, ita ut verifi-
 cetur hæc omnia possint ad omnium notitiam pervenire, dicendo v. g. No-
 tum sit omnibus quatenus N. resignavit ad manus suæ Sanct. beneficium sim-
 plex, Ecclesie divi Petri hujus Civitatis, seu beneficium curatum Ecclesie
 loci de N. hujus Diocesis, & de eo facta est gratia Mevio ut ex his bullis seu
 litteris Apostolicis, aut transumpto authentico, quas in manus habeo. Nec
 opus est litteras ipsas legere, nec earum datam Flam. Paris. lib. 11. qu. 6. nu. 41
 debetque talis publicatio fieri alta, & intelligibili voce, nec in choro tantum
 sed in ipsa Ecclesia, unde publicatio facta in choro coram Canonicis & Præ-
 byteris duntaxat, est nulla, ut fuit resolutum in una Tarentinæ Canonicatus
 12. Maji 1589. coram D. Orano Flam. Paris. d. q. 6. num. 18. Nicol. Garcia tract. de
 beneficiis part. 11. cap. 3. §. 4. num. 294. Insuper affigitur valvis Ecclesie diplo-
 ma quod contineat ea quæ dicta sunt, nimirum resignationem, ac beneficii
 qualitatem & invocationem, nominaque, & cognomina resignantis, ac illius
 in cuius gratiam facta est, eo modo quo dictum in publicatione, licet aliqui
 valent affigi copiam integram ipsarum litterarum ut ait Flam. Paris. d. qu. 6.
 nu. 16. & 19. Idèdque cum requirantur actus publici, non satis erit si resig-
 narius publicè missus sit in possessionem beneficii (quod tamen censuit suf-
 ficere Senatus Sabaudie apud Ant. Fabrum lib. 1. definit. Forens. tit. 2. definit. 14
 definit. 19.) cum ultra illud requiratur solemnitas publica, ut supra, Achilles
 de Grassis decis. 189. per not. Cass. ad. decis. 26. super Reg. Flam. Paris. d. lib. 11. qu. 6.
 nu. 7. cum seqq. Rebuff. in praxi ad hanc Reg. glo. 10. verbo Publicata ubi etiam scri-
 bit cum qui vult publicare, & capere possessionem beneficii resignati debere
 habere Notarium illius Ecclesie, in qua beneficium situm est, & ille instru-
 mentum possessionis conscribere debet, qui si recuset, alter Notarius ejusmo-
 di possessionis instrumentum conscribere poterit. Sed istud non requiritur ad

Aaa

Constitu-

Constitutione Gregoriana, sed sufficit per quemcumque Notarium publicare, servatis tamen iis quæ per illam servari mandatur. Sunt autem qui tria conjunctim requirant ut sit locus dictæ Constitutioni. Primum ut non sit facta publicatio intra tempus hic definitum. 2. ut non sit petita possessio. 3. ut resignans decesserit in possessione intra dictum tempus: ex quibus, si vel unum de his non est locus Regulæ, & beneficium per resignationem, non per obitum vacare intelligitur, tametsi mortuus sit qui resignavit, *Gomes. ad hanc Reg. q. 1. Anton. Faber lib. 1. definit. Forens. tit. 2. definit. 60.* Adverte tamen quod de his solet dari nova provisio ob non publicationem resignationis cum clausula: Et committatur Ordinario &c. & cum decreto quod Orator resignationem hujusmodi publicare & alia omnia ad quæ ex præscripto d. Constitutionis tenetur facere infra tres menses proximos debeat & teneatur: & dummodo non sit alteri jus quæsitum nec ullos fructus perceperit, si enim percepisset & hoc non narret, gratia esset nulla, de hac nova provisione vide *Comelium ad hanc Reg. q. 11.* ubi scribit novam provisionem etiam nullam æquipollere publicationi; licet in alia omnia eat *Flam. Paris. d. lib. 11. q. 6. nu. 116.* Sed & dantur prorogationes quarum prima est ad quatuor menses: & sic formatur Supplicatio: Beatissime Pater alias beneficio simpliciter vacante in Ecclesia N. vacante per liberam resignationem N. de illo quod obtinebat in manibus S. V. sponte petita & admissam, devoto S. V. Oratori Petro Apostolica auctoritate prædicta deri mandatum fuit: Cum autem Pater Sancte dictus Orator certis ex causis prædictis resignationem hujusmodi juxta formam constitutionis Gregorii Papæ XIII. prædecessoris vestri de publicandis similibus resignationibus editam infra tempus in ea præfixum publicari facere non speret, supplicat igitur humiliter Sanctitatis vestre Orator prædictus, quatenus sibi specialem gratiam faciens, novem menses sibi à dicta constitutione præfixos, infra quos adhuc existit, ad alios quatuor menses à fine prædictorum novem mensium computandos, quibus durantibus resignationibus hujusmodi publicare, ac omnia alia juxta prædictam constitutionem quomodolibet teneatur facere, & adimplere, liberè & licitè valeat, Apostolica auctoritate rogare, extendere, & ampliare dignetur, de gratia speciali non obstantibus prædicta, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis &c.

Alia prorogatio datur item ad tres menses, & alia ad duos &c. sed istæ prorogationes censentur factæ cum eisdem qualitatibus & conditionibus quibus primus actus fuit celebratus.

B Quia obviat hic Papa) Romanus in consil. 433. col. 2. vers. Secundo considerat scribit duplicem esse causam finalem hujus Regulæ. Prima, ut collator habeat notitiam, ne ex collatione inducantur lites. Secunda, ut fiat nota tertio, & cuicunque prætendenti interesse. Tertia additur ex Apostol. ut populus agnoscat

suam pastorem, & obvietur multis fraudibus quæ ex clandestinis resignationibus oriuntur *Flam. Paris. d. lib. 11. q. 1. per tot. ubi etiam nu. 38.* scribit adeo esse favorabilem hanc Regulam, ac potius Gregorii XIII. Constitutionem, ut omnes omnino quantacumque dignitate, etiam Cardinalatitia fulgeant, teneantur ad publicationem beneficiorum resignatorum, ut latius exemplificat q. 4. Unde cum favorabilis sit, extendetur ad Commendatarios seu Commendas resignantes, ut supra diximus num. 15. vers. *Quarto hac regula sive perpetua sint Gomez. hic q. 4. 10. Franciscus Leonis tract. Theol. Fori Eccles. part. 2. cap. 4. num. 40.* sive temporales, quæ nimirum fiunt favore personæ cui propter temporariam incapacitatem tantisper commendatur, Auctor *Analytici Commentarii ad hanc reg. num. 306.* Ubi subjicit in dubio præsumi Commendam perpetuam, & bene: quia ita per abusum fieri solet & abusus imperitorum facit jus *l. 3. in fin. ff. de supell. leg.* id est, communem opinionem rei, cui jus adaptatur prout ex facto jus oritur. Sive igitur resignans tenebat idem beneficium in Commendam, eo quod aliud incompatible possidebat in titulum, sive ex eo quod nondum erat in ætate habili, vel nondum in sacris, sive ex eo quod secularis esset, beneficium autem regulare, vel contra, id est, quod de vero titulario quo ad hanc Regulam, & etiam omnes alios effectus regulariter. Quod autem dictum est de Commenda temporali, debet intelligi de simplici custodia redditioni rationum obnoxia, juxta cap. *Nemo deinceps de electo in 6.* Secus si idem temporalis est, quia Papa noluit ei conferre in titulum, donec esset in ætate, vel sacris initiatus, aut Monachismum professus, & idem interim commendavit, quia semper gratia perpetua est, & data ad hoc ut perpetua sit, & pro vero titulo habetur ex quo perpetua esse potest *text. in l. sufficit ibi Alex. & Ias. de Condit. indeb. l. iuris peritos in pr. de excus. tut. Alex. cons. 213 num. 6. & cons. 215 num. 5. lib. 2.* Præterea extenditur dicta Constitutio ad unionem validam beneficii resignati, ut patet ex verbis in pr. & *quacunque alie dispositiones sive temporales, sive perpetue.* quæ verba dispositiones perpetue intelliguntur de unionibus, teste Nicol. Garcia *de benef. part. 11. c. 3. §. 4. num. 286.* Extenditur etiam d. Constitutio ad secundum Resignatarium, sive primus publicaverit, sive non, ut expressè habetur in Constitutione Gregorii in pr. *in præf. §. Et quotquot &c. Flam. Paris. de Resig. lib. 4. nu. 20.* Insuper extenditur dicta Constitutio Gregorii XIII. ad Impetrantes beneficia ob non publicationem perinde atque si obtinissent per resignationem, ut patet ex illius verbis ibi: *Et quicumque sic impetrans &c.* & si plures impetraverint, is præ omnibus obtinebit, qui primus publicationem suæ impetrationis, fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, ut habetur in dicta Constitutione. Denique extenditur seu ampliatur dicta Constitutio, ut quoties ex defectu publicationis non factæ juxta ipsius formam contigerit resignationem esse nullam, non possit resignans repetere beneficium reservatum, nec agere spolio,

quia omne jus ab eo cecidit; quamvis alias regulariter ubi ex aliqua causa resignatio redderetur nulla, & nisi beneficiū re ipsa resignatorio acquiratur nequam ab ipso resignante jus abdicetur & ad illud redire posset Flam. Paris. lib. 1. q. 3. Stephanus Quaranta in Summa Bullarii verbo: Beneficiorū resignatorū publicatio

C Collatio per Ordinarium) Non alienum est in gratiam juniorum hic subtrahere, renunciationem in favorem coram Ordinariis non subsistere, ut est communis DD. sententia apud Fulse. de visitatione lib. 2. c. 28. n. 20. lateque prelo Auctor Analijt. comment. ad reg. de infirmis nu. 101. & seq. ideo debet hinc rē & simpliciter, & hæc simplex renunciatio causas requirit quæ exitum confit. Pii V. 58. quæ incipit *Quanta Ecclesia* quas fusè dilatat Quaranta in Bullarii verbo *Beneficiorum resignationes*: sed ego brevitatis causa sub compedio referam. sunt igitur istæ: Si resignans sit senex, aut infirmus, vel compositus impeditus, puta morbo qui impedit quem promoveri, vel promotum administrare, aut si sit vitiat, seu deformatus, ut puta cæcus ut roque oculi claudus manu, aut pedes mutilatus, gibbosus, aut crimini obnoxius, ob quod nimirum veniret privandus, aut si sit censuris Ecclesiasticis irretitus, aut non debet aut potest Ecclesiæ seu beneficio inservire, utpote propter scandalosam vitam, vel morbum caducum &c. si etiam unum aliud, vel plura obnuerit beneficia, si insuper religionem sit ingressurus, vel matrimonium contracturus, si sint inimicitia capitales, denique ordinarii admittunt renunciations beneficiorum in casibus expressis in cap. nisi cum pridem de renunciat. ut statuit eadem Piana constitutio; & sunt istæ: conscientia criminis, debilitas corporis, defectus scientiæ, malitia plebis, scandalum, & persona irregularitas.

Atque ex his causis admitti solent renunciations coram ordinariis, quæ tamen prius ad duo animadvertere debent 1. an renunciantes sint in sacris constituti: nam tum renunciations non admittunt nisi aliunde habent unde commode vitam sustentare queant *Quaranta d. loca, Vers. att. amu ut renunciat.* qua de re latius agam infra ad Reg. de consensu in resignat. &c. ubi etiam habes ipsam Pianam Constitutionem. Secundo, ut admittentes ex supradictis causis non conferant consanguineis, seu affinibus, ut familiaribus resignantibus vel suis, ex eadem Piana constitutione, quæ, ut inquit Flam. Paris. lib. 5. de resignat. ben. q. ult. est nunc in viridi observantia, & quotidie practicatur: ideo Lector consulat eundem Flaminium fusissimè & distinctè illam explicantem.

Pœna autem dictæ Constit. est suspensio Ordinariorum à collatione, electione, & institut. beneficiorum, donec à S. Pontifice absolutionem obtulerint, qui verò beneficia contra formam d. Constit. receperint, eadem pœna alligantur, præterquam quod ejusmodi renunciations nullius sint robori effectus, Licet Quaranta ubi supra, aliud velit ex Flam. Paris. lib. 5. de resignat. q. vlt. nu. 223. ubi scribit Ordinarium demum incurere pœnam suspensionis

In d. Constat. expressum, si conferat beneficia coram ipsis resignata personis
ibi prohibitis; non etiam si conferat ex aliis causis quam ibi relatis: licet eo
casu, resignationes sint nullæ propter decretum irritans, ibi quod si secus &
quicquid præter & contra formam &c.

(Constituit se possidere.) Rebuff. in praxi ad hanc reg. in glo. 13. in fi. inter alias
19 hujus Reg. limitationes & hanc nostri Auctoris producit, videlicet nisi re-
signans constituat se possidere nomine resignatarii, quo casu Reg. ista locum
non habebit, *Rot. decis. 150. in No.* requiritur tamen, inquit, etiam hoc casu
20 publicatio: alias Regula locum haberet. Cujus doctrina si vera est, quid pro-
derit Resignatario secreta resignatio, de qua hic noster Alphonsus? certe
credere illi non prodesse: nam licet ignorant non currat tempus, nec igno-
ranti fraus possit adscribi, cessetque hoc casu ratio hujus Regulæ, tamen quia
per ejusmodi secretas renunciaciones fieret fraus Regulæ, existimarem cum
Rebuffo Regul. istam adhuc locum habere *d. gloss. 13. numero 29.* quod secus
esset si resignans maneret in possessione, & postea resignatarius post adeptam
possessionem, & publicationem, resignanti fructus locaret, & is in possessio-
ne tanquam conductor moreretur: quia tunc non vacaret beneficium per o-
bitum, quia resignatio fuit publicata, & possessio apprehensa, unde cessaret
21 hæc Regula, sicut in eo videmus, qui retinet usumfructum *l. quisquis C. de Do-
nat. Boer. ad consuet. Bitur. tit. de Donatio. §. 1. Rebuff. d. §. 13. nu. 17.* Sed de his
post paulò uberius dicemus.

(Non iure poli.) Quia resignans per resignationem amisit jus percipiendi fru-
ctus, cum amisit beneficium & possessionem *cap. post translationem §. rursus
de venuniat. cap. inter de Præbend. Ideò Pius V. in constitur. 87. que incip. Intolera-
bilis.* statuit censi & præsumi confidentiam, si recipiens beneficium consti-
tuerit dimittentem vel ejus parentes, aut propinquos, ad percipiendum vel lo-
candum fructus beneficii dimissi, & illi vel illis de fructibus perceptis aut per-
cipiendis donationem fecerit. quod & notavit Navar. *conf. 78. de Simonia* hoc
22 tamen limita, quoties ejusmodi constitutio, remissio, seu precarium illic factum
post resignationem, secus si postea aliquo tempore interjecto, vel ex aliqua
causa, nam hoc casu nulla committitur simoniaca confidentia, ut fuit resolutum
in una Oriolen. confidentiæ 1 Febr. 1591. *cor. am. Bubalo Nicol. Garcia de ben. p. 11. c.
182. nu. 198.* qui citat Flam. *paris. de confidentia q. 27. & 49. & q. 31. nu. 29.* ubi
est, in fortioribus terminis de donatione fructuum facta per resignatarium
resignanti, ex ea quidem induci præsumptionem confidentiæ si ejusmodi do-
natio facta fuerit illic, & alia concurrant quæ talem præsumptionem roborent.
(Coram Notario & testibus.) Tempore Innocentii VIII. & ante Constitutio-
nes Pii V. & Gregorii XIII. dubitabatur, ubi, & quomodo facienda erat
publicatio: unde noster Alphonsus existimavit sive resignatio fieret in Cu-
ria, sive non, satis esse factum Regulæ si publicaretur resignatio in Cancellaria,
vel

vel Camera Apostolica, aut Audientia contradictarum vel coram Notario & testibus. Comesius verò, ad hanc Reg. qu. 9. vers. Tertius casus est, quem sequitur D. Wamesius *conf.* 245. num. 6. qui scribit sufficere publicationem in duplicibus beneficiis curam animarum non requirentibus quomodocumque hoc est vel coram Notario Cancellariae & testibus, vel in Audientia contradictarum, vel alias coram Notario & testibus. At nunc cum ex dictis Constitutionibus Pii V. & Gregorii XII I. habeamus formam publicationis expressam, à qua non licet recedere ne quidem dato æquipollenti *Flam. Paris. d. lib. 11. qu. 12. num. 4.* propter Decretum irritans, non est quod inhareamus sententia nostri Alphonsi, aut Comesii, vel D. Wamesii.

Notandum autem quando resignatio fit extra Curiam coram Ordinariis locorum, publicationem quoque necessariam esse juxta formam in dicta Gregoriana præscriptam, & ante notatam, ut & liquet ex illius verbis, *ibi de beneficiis autem que deinceps &c. Farinacius decis. 662. per tot. & 665. in Antiqu. etiam resignatio esset facta in manibus ordinarii, & provisio facta per Pontificem Flam. Paris. d. lib. qu. 5. num. 4. & late probat auctor Analyt. Comment. ad hanc Regulam quest. 12. num. 255. & seqq. quod & probavit Rota in una Antiqua prebende 27. Febr. 1595. coram D. Pampilio.* Unde etiam resignatio esset nulla & invalida, ut in d. constit. habetur, & fuit dictum in una Lugdunens. Canonici 8. Junii 1598. coram D. Littra. nisi nulla esset ex defectu consensuum tunc enim non intraret vacatio ex dicta constitutione ob non publicationem, ut fuit dictum in una Hispalen. & Corduben. præstimoniorum 14. Junii 1600. coram Illustr. Lancellotto Nicolao Garcia tract. de beneficiis p. 11. c. 3. §. 4. num. 277. In Hispaniis verò, non intrat dispositio hujus regulæ in resignationibus & permutationibus coram Ordinariis, ut notat idem Garcia d. §. 4. num. 289.

Item notandum, publicationem debere fieri in Ecclesia beneficii resignati, idque intra missarum solennia ut diximus. Excusatur tamen quis à publicatione & pena dictæ Gregorianæ ob justam causam metus, belli putaminentis, pestis, hostium, ob adversarii vel tertii aut judicis factum, quo casu restitutioni in integrum locus tantum erit, aliudve justum impedimentum, *Gomf. hic. q. 13. Rom. conf. 433. incip. Quod primum in pr. Card. Tuscius præc. conclus. tom. 6. conclus. 101. nu. 5.* his quippe casibus sufficet publicare in loco viciniori, ita ut verisimiliter ad notitiam Ordinarii & aliorum pervenire poterit, necessitas enim excusat à formali satisfactione verborum ex quo menti Regulæ satisfactio. *Lud. rom. d. conf. 433. per textum in elem. causa 5. verum de electio. Felii. in c. cum dilecta col. 32. vers. l. mira 7. de rescript. Unde non excusabitur quis ob casum fortuitum, infirmitatem, oblivionem, metum reverentialem, paupertatem, multitudinem negotiorum, Flam. Paris. d. lib. 11. q. 13. per tot. nec denique ignorantiam pupillaris ætatis, ut disertè probat Auctor Analyt. Comment. ad hanc.*

Hanc Reg. num. 237. & seqq. Flam. d. tract. lib. 11. q. 4. nu. 33. & rebuff. in addit. ad hanc Reg. & Stephanus Quaranta in summa Bullarii verbo Ben. resignatio veris Terrio amplia: tum quia resignatio non acceptata, & publicata resolvitur, ut ibidem scribit num. 238. tum quia est quod resignatarius sibi imputet, cur intra sex vel novem menses non obtinuerit bullas, & non publicavit suam provisionem, unde cum per eum steterit, sibi imputet l. in iure ff. de Reg. iur. Rebuff. in praxi ad hanc Reg. glo. 12. Quod fallit si provisor per resignationem non potuerit facere expedire bullas suae provisionis ad nanciscendam intra sex menses possessionem, quia papa mortuus esset, & sedes vacaret longo tempore, tum enim tempus non curreret, nec beneficium diceretur vacare per obitum, licet resignans moriatur possessor arg. c. significante de Pignor. not. in c. accedens de procur. gl. in c. cum bellicam 34. q. 2. gl. in c. Pastoralis 7. q. 1. Stephanus Quaranta in summa Bullarii verbo ben. resignatio. ubi dicit communem & de stylo Curiae receptam esse conclusionem, neque de isto impedimento facienda est protestatio, quia ibi urget necessitas, sine ipsa exculatur impeditus, glo. in verbo provisionis de Pacificis possess. in prag. sanctio, post bart. in l. Senatus ff. de off. presid. abb. in c. plerumque de rescript. Ruzeus tract. iuris Regal. 4. privileg. in fi. licet aliud velle videatur Rebuff. ad hanc Reg. gloss. 12. suadetque ut in tali eventu, mortis vide licet Papae ut iterum resignetur coram Ordinario, qui conferet illi resignatio non valenti obtinere bullas, & ex collatione accipiet possessionem, & sic resignans non morietur in possessione, & ista secunda resignatio in hoc valebit ut resignans suae cedat possessioni.

Interea adverte, si ob justam causam, puta merus, infirmitatis, vel aliam, ut supra, aut ex aliis causis (quas tamen verificare non tenetur impetrans, ut notat Flam. d. q. 7. lib. 11.) prorogatum esset tempus publicationis, vel adversus illud restitutio obtenta, ejusmodi gratia pro nihilo esset impetranti, nisi derogatum esset Regulae de jure quaesito non tollendo, ut fuit resolutum in una Astoricen. 29. May 1590. Ideoq; in restitutione apponi semper solet ista restrictiva: Et dummodo tempore datae praesentium non sit alicui ob lapsum tempus hujusmodi in dicto beneficio specialiter jus quaesitum, & dicta publicatio intra quatuor menses proximos fiat, & cum expressione quod Orator ex dicto beneficio nullus fructus percipit. Pro eo vero qui obtinuit prorogationem & peti aliam, datur haec clausula: Et cum decreto quod Orator resignationem praestitam publicare, & alia in dicta constitutione contenta adimplere omnino teneatur intra tres menses proximos, alias praesens gratia nulla sit eo ipso, & dummodo ob lapsum dictorum mensuum prorogatorum non sit haecenus alicui in dicta Ecclesia specialiter jus quaesitum. Et adverte quod ista clausula Dummodo tempore praesentium &c. non inducit conditionem suspensivam executionis gratiae, sed praeservat tantum jus alterius, ut si de eo constet, gratia pro non facta habeatur Card. Seraphin. dec. 1494. n. 12. & in tantu praeservat jus alterius ut etiam Canon. praeser-

præservat jus ad rem quæsitum *Seraph. decis. 1274.* quod intelligi validum de canonicum, non coloratum, *Putei decis. 90. num. 5. lib. 1.*

Dubium autem est utri incumbat onus probandi non publicationem, an Impetranti ob non publicationem, an verò opponenti? *Flam. Paris. d. lib. 11. q. 14.* in utramque partem hanc quæst. discutit, & tandem resolvit Impetranti probationem negativæ, dicitque communem, quam probat diversis *Rotæ decis.* quibus adde *Farinacium decis. 37. p. 2.* & ratio est, quia publicatio præsumitur facta in tempore opportuno, *Mascard. conclus. 732. nu. 5.* tum etiam quia negativa probanda est per illum, qui in ea se fundat, sive negativæ sit juris, sive facti, sive qualitatis, estque communis opinio, per nos, *Galv. lib. 1. com. conclus. tit. de Probat. conclus. 6. Mascard. de probat. conclus. 1092. alias 1097. nu. 1. Rota in una Cremonen. Monasterii 19. Decemb. 1583. coram S. D. N. Clemente VIII. & in una Verdun. Canonici coram D. Gysio 19. Julii 1589.*

Ex qua resolutione duæ formantur conclusiones.

Prima, publicationem præsumi factam per Resignatarium, & quidem in tempore, nec teneri id probare, maxime si ipse possederit per triennium beneficium resignatum, quia ex triennali præsumitur publicatio, ut fuit resolutum sæpius in *Rota* teste *Nicol. Garcia de benefic. p. 11. c. 3. num. 313. & Farinac. dec. 671. num. 2.* licet si probetur non publicatio, non prodest triennalis, imò nec decennalis possessio. *Flam. Paris. de Resig. lib. 11. q. 6. nu. 92. & 112.* Et sic non publicanti Resignatario non prodest Regula de Triennali, nec de *Annali Flam. d. qu. nu. 19.* quia resignans amisit titulum & possessionem beneficii *Rota decis. 1. nu. 3. de Renunciat. in antiq. Paris. consil. 176. nu. 4. & 5.* nec potest habere coloratum titulum quem requirit hæc Regula: quia titulum coloratum habere dicitur, qui illud habet ab habente de jure facultatem conferendi *Lap. allegat. 16. Abb. in c. in litteris de resit. spol. Gomez. lib. 9. q. 10.* & ob non publicationem titulum habitus ab habente facultatem conferendi, reducit ad non titulum ex dispos. *Constit. Pii V. 32. Ioan. Francis. Leyss. p. 2. Thes. fori Eccles. c. 4. num. 31.* Attamen, in dubio non publicationis jurabitur triennalis, beneficio hujus Regule, quod & probat Auctor *Analyt. Comment. ad hanc Reg. qu. 4.* Nam sicuti triennalis defendit execrabilem, & non promotum ad sacros ordines intra annum, & præsumit dispensationem quæ pendet de facto superioris, ut ante ostendimus, & clarè docet *Paris. d. 9. 14. nu. 27. & seqq.* ita multò magis debet defendere resignantem, qui habet titulum & possessionem, ut præsumi debeat publicatio, quæ pendet à facto superioris, & non requiritur aliquod factum superioris, atq. ita fuit resolutum in una *Piacentina applicatiõis fructuum 24. Febr. 1584. coram D. Bubalo, & 3. Junii crucelem. anni coram D. Orano. celebratæ memoriæ viro, cui ingenium illustre multatamque morum elegantium natura dederat, quemque manebat major bonorum claritudo, nisi præmatuè fato concessisset, Eidem Orano adhibe-*

latur in una Ripana beneficij 15. Septembris 1599. D. Sacratu vir quoq; multiformi doctrina præditus. & Senat. Sabaud. teste Ant. Fab. lib. 1. de fin. Forens. tit. 2. de finit. 20. ubi fuit decifum in resignatione beneficii facta ex caussa permutatio- nis, licet admiffa effer ab Ordinario, vel à Papa si tamen resignans in beneficii possessione manferit post publicatam intra tempus constitutum, resignatione, nova provisione non indigere, si in ea possessione per continuum trienniu steterit: sed hoc intellige nisi constet, de non publicatione, ut prædixi, quo casu nova erit opus provisione; soletq; eo casu apponi clausula: *Et committatur Ordinario &c.* & cum decreto quod d. Orator resignationem huiusmodi publicare, & alia commissa, ad quæ ex præscripto dictæ constitutionis tenetur facere infra tres menses proximos habeat & teneatur. quod iterum intellige dummodo non sit alteri jus quæsitum; quod semper intelligitur etiam si in gratia non apponatur, ut diximus supra ad Reg. de non tollendo jus quæsitum. nu. 15. Restitutionem tamen ad publicandam non esse publicandam tenuit Rota in una Oxomen. coram. R. P. D. R. Bullerio 2. Decemb. 1583, ut nec prorogationem teste Flam. Paris. de Resig. lib. 11. q. 7. num. 71.

Denique quod diximus ex triennali possessione inferri & præsumi publicationem, limita primò non procedere, quando sumus in spolio: nam tunc neque triennalis hunc effectum produceret, ut præsumatur publicatio, Paris. d. q. nu. 31. Nicol. Garzia d. c. 3. s. 4. nu. 315. Stephanus Quaranta in summa Bullarij verbo Benef. resig. publicatio. Limita secundò, non procedere quoties superior vellet impedire publicationem, tunc tenetur resignatarius illam ei exhibere, Idem Paris. numero 34.

Secunda conclusio sit, Impetrantem beneficium vacans ob non factam publicationem à resignatario, teneri docere de non publicatione Stephanus Quaranta in summa Bullarij, verbo Benef. resig. publicatio, vers. adveniente tamen casu.

Hæc autem probatio sufficit per conjecturas, ut si impetrans probaret fuisset relaxatas litteras resignationis in fine termini dati ad publicandum, ut impossibile sit litteras transmissas potuisse esse ad locum, ubi erat facienda publicatio arg. l. filium i. de his qui sunt sui vel alieni iur. Paris. d. q. nu. 56. Hercul. tract. de Negativa nu. 60. & 328. Quaranta ubi supra vers. Modus autem probandi. Deinde per testes per quos affirmativa sciri potuit, verbi gratia, per Canonicos & alios clericos qui solent in Ecclesia diebus festis divinis interesse, Bar. l. non aliter ibi tract. C. de Advoc. divers. iud. Abb. Felij. & alii in c. tertio loco de Probat. latè Hercul. in tract. de Probat. negat. num. 162. Panor. conf. 99. lib. 1. gl. in cle. 1. verbo publicè de sepulch. Barbat. in c. si quis contra de foro comp. ubi tenent non dici publicatum nisi 35
si alias esset notorium seu notoria resignatio aliis quàm Canonicis & aliis missæ solemnibus interessentibus, non propterea Impetras liber esset ab onere probandi ut scriptum reliquit Auctor Analyt. comment. ad hanc Reg. nu. 262. & seq.

Barbat. & Panor. dictis locis. Postremò negativa non publicationis probatur et eo quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, sine qua possessio adipisci non potest. nam Constitutio intelligitur de valida possessione, & apprehensione possessionis, sine qua collatio nulla est. 2. ne sede vacante c. pastor. al. de Privileg. & ita fuit resolutum coram D. Orano in causa Jacen. partitionis 14. Maij 1593. & coram D. Pamphilo in causa Leodien. Canonica 23. Maij 1597. in qua fuit resolutum intrare vacationem ex d. Constitutione, si non est petita possessio infra tempus d. Constitutionis, etiam quod resignatio alias fuerit nulla, Garcia d. c. 3. §. 4. num. 219.

Sed quid in cessione juris? v. g. aliquis resignat beneficium bullis non expeditis & sic possessione non habita, quod potest, per not. Flam. Parisi. de resign. ben. lib. 11. qu. 24. per tot. an ipsius resignatarius publicare teneatur? teneri solent evincunt verba Constit. Gregorij XII. de publicandis, ibi Nec non litu & rium quorumcumque cessiones &c.

An autem Papa possit derogare, ut quis non teneatur publicare resignationem vel cessionem? Dubium non est quin possit, quia ejus est tollere, cuius concedere l. ult. C. de legib. Sed non solet nisi in gratiam magnatum, vel ex favore singulari & exorbitanti; & in tali casu apponitur clausula hæc:

Et cum opportuno Decreto sive Indulto quod tam A. quam B. præacti præsentem confirmationem, cessionem, illius admissionem, surrogationem, collationem etiam provisionem prædictam seu illam concessionem, aliaque præmissa juxta Constitut. Fel. record. Gregorij pp. XII. prædecessoris vestri super modo & forma publicandi resignationes beneficiorum Ecclesiasticorum & similes cessiones publicare aut publicari facere, aliaque in d. Constit. contenta adimplere minimè teneatur, nec tamen Ecclesia præacta ob non publicationem hujusmodi vacet, nec vacare dici possit, minimeque tam A. quam B. aliquam inhabilitatem, aliaque penas in dicta Constitutione contentas vel alias desuper quomodolibet inflictas ullatenus incurrant, nec incurrisse censentur. Ita quod eidem B. suam antiquam & pristinam possessionem dictæ ecclesiæ absque aliarum litterarum super præsentibus faciendâ expeditione continuare & retinere, ac in ea permanere liberè & licitè. non obstantibus eadem Constit. & Constit. Julij pp. III. & prædecessoris vestri de non retinenda possessione beneficiorum Ecclesiasticorum litteris non confectis, quibus hæc vacante specialiter & expressè ac sufficienter derogare, & sub qua etiâ præsentibus minimè comprehensas esse, nec fore decernere, & declarare placeat. hæc enim exten. & quoad decretum & indultum hujusmodi sola præsentium signatura sufficiat, & ubiq; fidem faciat, & in iudicio & extra, Regula contraria non obstante. Verùm, ut dixi, non nisi magno cum favore & paucis speranda hæc gratia concedetur. At prorogatio passim conceditur, ut diximus, ut & restitutio

In Audientia Contradictarum) Vide Roman. Cons. 337. num. 7. vers. Sed Regula.
Card. Tufchem Pract. conclus. tom. 6. conclus. 101. num. 7.

Quando resignans moritur in possessione) Hæc verba includunt etiam detenta-
tionem, ut rota tenuit in una Albulen. Prestimoniorum apud Achillem de Grassis su-
per hac Reg. decis. 4. num. 392. 39

Sed quid si resignans moriatur in possessione litigiosa? distinguendum, ut
si resignans de facto incumbat possessioni etiam fiduciaria, quam recreden-
tiam vocant, & moriatur non facta publicatione per resignatarium, locus sit
huic regulæ, alias juri communi, Auctor Analyt. Comment. ad hanc Regul. qu. 24.
Interea advertite, quod licet fructuum perceptio per resignantem post resigna-
tionem inducat præsumptionem confidentiæ, ut fuit resolutum in una Consenti-
na confidentiæ 4. Febr. 1591. coram R. P. D. Orano posita per Farinacium decis. 102.
nihilominus purgatur hæc præsumptio constituto de causa ex qua percepti
fuerunt: nam contra quatuor conjecturas datas à Pio V. admittitur probatio
in contrarium & ita communiter practicatur, Nicolaus Garcia tract. de benef. p.
11. c. 3. §. 2. num. 197.

Omitto hic ponere) Consimilem Hypothesim format auctor Analyt. com-
ment. ad hanc reg. num. 237. finge Episcopum, beneficii resignatione admiffa, 41
contulisse illud absenti, cui non innotuit nisi post duos aut octo menses, tunc
que acceptavit, sed post alios 15. dies resignans in possessione decessit ante-
quam resignatarius publicasset, qui mox post obitum veniens, vult provifum
per obitum excludere, an sit locus huic regulæ? pro affirmativa, videlicet quod
beneficium, vacet per obitum, & quod nullo modo proffit publicate post obi-
tum tempore lapsa secutum, respondit Auctor Analyt. Comment. num. 238.
nec obstat iusta ignorantia absentis, & cessionem, & collationem sibi factam
ignorantis: tum quia certat de luero; hæc autem Regula sive Greg. Constitutio,
lata est ad obviandum fraudibus & litibus, & multiplicibus damnis Reip.
& sic damnum collatarii seu provisi cedere debet damno Reip. l. actione §. la-
ber ff. pro socio Novel. de non alien. §. quia veris. tum quia, cum hæc Regula lata sit
in rem, resignatarius ab initio nihil prorsus juris acquirat, nisi cum onere rea-
li resolubilitatis per hanc Regulam & ipsa resignatio ab initio habet hunc sta-
tum implicitum in hoc casu, quo secuto nullo damno censetur is affici, cujus
jus resolvitur, sed jure communi, secundum rei naturam uti, l. ult. ubi Alex. &
DD. alij ff. si ex. noxal. causa agat. Sed quid si resignatio fuit facta liberè in 42
manibus papæ, an resignatarius adstringatur onere hujus Regulæ? pro negativa
resolvit Rota in una Feltrina. Parochialis coram R. P. D. Lancellotto, cujus
verbum Farinacius part. 1. decis. noviss. decis. 296. num. 4. in fin. in Noviss.

Bbb 2

Arg-

*Argumenta in Regul. XXXV. INNOCENTII VIII.
qua est XXXVI. PAULI V.*

1. Appellatio ab interlocutoria subsistit quando gravamen non potest reparari in definitiva. 2. Obscuritas Regulæ in una illius parte à Glossographo detecta. 3. Hæc Reg. non habet locum extra Curiam. 4. Jure civili non appellatur ab interlocutoria, nisi subsit gravamen irreparabile. 5. Quibus in casibus interlocutoria vim definitivæ habere dicatur. Item ex	Concilii Trident. decreto non licet appellare ab Interlocutoria. 6. In appellatione ab interlocutor. causæ gravaminis inferi debet. 7. An à simplici & mera interlocutoria appellans saltem de nullitate agere possit. 8. Ex dispositione Concilii Trident. jus Civile sequendum in recipienda appellatione ab interlocutoria quod & sequitur Camera impetu

*Regula XXXV. INNOCENTII VIII.
qua est PAULI V. Regula. XXXVII.*

DE NON APPELLANDO ANTE DIFFINITIVAM.

Item idem D. N. ut litibus finis celerius imponatur, & litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum prædecessorum constitutionibus & statutis inhærendo, statuit & ordinavit, quod in causis in Romana Curia pendentibus, & quas in posterum in ea quovis modo contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam, liceat appellare, nec appellatio, si fuerit commissâ, debeat admitti, nisi ab interlocutoria quæ vim habeat definitivæ, vel à gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à definitiva sententia reparari, nullæque causæ appellationum hujusmodi committantur, nisi in commissione exprimat, quod interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale.